

A Fővárosi Ítéletábrla a a Kummer Űgyvédi Iroda (fél címe 1., űgyintéző űgyvéd dr. Kummer Ákos) által képvlselt felperes neve (felperes címe.) felperesnek - a dr. Nagy János (fél címe 2.) űgyvéd által képvlselt I.rendű alperes neve Szerkesztősege (I.rendű alperes címe) I. rendű alperes, II.rendű alperes neve Kft. (II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen sajtó-helyreigazítás miatt indított perében a Fővárosi Törvényssék 2017. augusztus 15. napján kelt 69.P.22.034/2017/13. számú ítélete ellen az alperes részéről 14. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a követező

ítéletet:

A Fővárosi Ítéletábrla az elsőfokú bíróság ítéletét azzal a pontosítással hagyja helyben, hogy az I. rendű alperest az elsőfokú bíróság által meghatározott helyen és módon az alább helyreigazítási közlemény közzétételére kötelezi:

Helyreigazítás:

„Az internetes portálunkon 2016. szeptember 2-án „Újabb szexbotrány a ...ban" címmel megjelent cikkben megalapozatlanul állítottuk, hogy felperes neve ...os országgyűlési képvlső megcsalta a feleségét egy, a pártban politizáló, 18. életévét be nem töltött hölgygel. Valótlanul állítottuk továbbá azt, hogy mindez egy, a ...on belül felperes neve ellen folytatott etikai vizsgálat során bebizonyosodott."

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 15.000 (tizenötezer) forint + áfa másodfokú perköltséget és a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés elbírálása szempontjából releváns tényállás szerint az I. rendű alperes szerkesztésében, a II. rendű alperes által űzemeltetett ...hu internetes hírportálon 2016. szeptember 2-án „Újabb szexbotrány a ...ban!" címmel jelent meg egy írás. Ebben arról tájékoztattak az alperesek, hogy a ... elnevezésű párt több vezetőjével kapcsolatosan is kiderültek házasságon kívül létesített kapcsolatok. A párt etikai bizottságából klszivárgott dokumentumokra hivatkozva közölték, hogy a felperes is félrelépett, ráadásul egy kiskorú lány oldalán kereste a boldogságot. Több vizsgálat is indult az űgy miatt a párt tagjai által kezdeményezett etikai eljárás során bebizonyosodott, hogy a felperes a ... ifjúsági tagozatában tevékenykedő, 18 éven aluli lány társaságában találta meg ideiglenesen a boldogságot.

A felperes helyreigazítási kérelmében foglaltakat az I. rendű alperes nem teljesítette, ezért a felperes

keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a helyreigazítás közzétételére. Az elsőfokú bíróság 69.P.26.761/2016/4. sorszámú ítéletében a felperes keresetének helyt adott. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét 32.Pf.20.223/2017/3-II. sorszámú végzésével hatályon kívül helyezte. Azt írta elő, hogy az alperes által felajánlott tanúkat az elsőfokú bíróság hallgassa ki, az általuk szolgáltatott bizonyítékok értékelését követően hozza meg döntését.

A megismételt eljárás során az elsőfokú bíróság a kihallgatott tanúk vallomása és a becsatolt okirati bizonyítékok alapján azt állapította meg, hogy a felperes nős családi állapotú, aki 2011-ben munkakapcsolatban állt ai ifjúsági tagozatának egyik fiatalkorú hölgy tagjával. Több ...i párttag azt feltételezte, hogy kapcsolatuk intim, ez a téma a párt köreiben beszédtemává vált. A 2012. évi tisztújítás idején ... két tagtársának elmondta, hogy a felperesnek egy fiatalkorúval van viszonya, amit a tisztújításra tekintettel különösen aggályosnak tartott. A feltételezett kapcsolatról ... házastársa ... is tudott.

2012. augusztusában ...-ral történt megbeszéléséről ... hangfelvételt készített. Ezen a megbeszélésen jelen volt ... is. A pártigazgató a fiatalkorú lánnyal való kapcsolattal összefüggő felvetésekre úgy reagált, hogy azt megdöbbentőnek tartotta, elítélte ami történt, de magánügynek tartotta, és úgy vélte, amit kellett már régebben megtette.

A felperes 2012. augusztusában a párt országközi tárgyalójában elismerte, hogy házasságában vannak problémák, ezek azonban nem házasságtörésből adódnak, és azok csak rá és feleségére tartoznak.

A felperes ...-tal szemben etikai eljárást, a felperessel szemben ... és ... fegyelmi eljárást kezdeményezett, ezeknek nem volt tárgya a felperes magánélete.

... ugyancsak fegyelmi eljárást kezdeményezett a felperessel szemben 2015.-ben, de ennek sem volt tárgya a házastársi hűtlenség.

Az elsőfokú bíróság kötelezte az I. rendű alperest, hogy 8 napon belül az általa üzemeltetett ...hu internetes portálon az ott 2016. szeptember 2. napján „Újabb szexbotrány a ...ban!” címmel közölt cikkel azonos helyen és betűszedéssel, a cikk címe alatt, a cikk szövege előtt elhelyezve 30 napon keresztül, de legalább addig, míg a cikk a fent megnevezett internetes oldalon elérhető, az alábbi helyreigazító közleményt kommentár nélkül közölje:

„Helyreigazítás

Az internetes portálunkon 2016. szeptember 2-án »Újabb szexbotrány a ...ban!« címmel megjelent cikkben valótlannul állítottuk, hogy felperes neve ...os országgyűlési képviselő megcsalta a feleségét egy, a pártban politizáló, 18. életévét be nem töltött hölgygel. Valótlannul állítottuk továbbá azt is, hogy mindez egy, a ...on belül felperes neve ellen folytatott etikai vizsgálat során bebizonyosodott." Kötelezte a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül a felperesnek fizessen meg 57.150 forint és további 23.080 forint perköltséget, a Magyar Államnak pedig a Nemzeti Adó- és Vámhivatal külön felhívására, az abban foglalt módon és határidőben 36.000 forint illetéket.

Rögzítette, hogy a felperes tagadta házastársának megcsalását, de elismerte, hogy a vele és más tagtársakkal szembeni párton belüli fegyelmi eljárás tényét, azoknak azonban a házastársi hűtlensége még csak érintőlegesen sem volt tárgya. A ... tárgyalójában tett kijelentése a házassága válságát illetően, nem a közbeszéd szerinti viszonyal volt összefüggésben.

Az alperes által előállított tanúkat a felpereshez fűződő kapcsolatuk alapján elfogultnak tartotta.

A ... és ... tanúk ... pártigazgatóval folytatott beszélgetéséről készült hangfelvétellel és annak leiratával kapcsolatosan elismerte, hogy a leirat a teljes hangfelvétel töredékét rögzíti, azonban azt is előadta, hogy az alkalmatlan az alperesi tényállítások valóságának bizonyítására. Hivatkozott e körben a pártigazgató által más perben tett, jelen kérdést érintő tanúvallomására.

Vitatta, hogy az alperessel a tanúk vették volna fel a kapcsolatot.

Csatolta a 2012 augusztusában kelt, fegyelmi eljárást kezdeményező beadványt, a perben kihallgatott tanúk és családtagjaik közti e-maileket, a tanúk Facebook-tevékenységének tartalmát, a ... Etikai és Fegyelmi Bizottsága elnökének igazolását, továbbá a törvényszék 40.P. és 19.P. tanácsai előtt - részben zárt tárgyalások mellett - folyó perek jegyzőkönyveit, melyek részben a jelen perben is meghallgatott tanúk vallomását tartalmazták, továbbá az érintett, jelen per során meg nem hallgatott hölgy tanúvallomását.

Vitatta, hogy az alperesek által lejátszott videofelvételen látható hölgy a viszonyban érintettnek állított lenne, továbbá azt, hogy a rögzített képsorok alkalmasak lennének az intim viszony bizonyítására.

Az alperesek a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérték. Arra hivatkoztak, hogy a cikkbeli közlések valósak, azok ..., ... és ... tanúktól származnak, akik ai tagjai, továbbá a ... utcai ingatlanban a felperes bérlőtársa ... vallomása is alátámasztotta a sérelmezett közlés valóságát. Hivatkoztak a csatolt hangfelvételekre, valamint a videóra, mellyel kapcsolatosan az érintett hölgy egy másik perben elismerte, hogy a felvételen ő látható a felperessel.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes igényét a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 342. § (1), 343. § (3), továbbá a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi. CIV. törvény (Smtv.) 12. § (2) bekezdése szerinti határidőket betartva terjesztette elő. A PK 12. számú állásfoglalás alapján értelmezte a sérelmezett közléseket és rögzítette, hogy a PK 14. számú állásfoglalás alapján az alperes volt köteles bizonyítani azt, hogy a felperes hűtlen volt a házastársához és ez a vele szembeni etikai vizsgálat során bizonyítást nyert.

Az etikai vizsgálat tekintetében azt állapította meg, hogy ..., a ... Etikai és Fegyelmi Bizottságának elnöke tanúvallomása és a kiállított igazolása által bizonyított, hogy nem folyt és nem is folytathatott sem a felperessel, sem más személlyel szemben olyan etikai eljárás, melynek a felperes magánéletének kérdéses aspektusa a tárgyat képezhette, mivel semmilyen magánéleti esemény nem tartozik az etikai bizottságra.

Az, hogy a felperes az Országgyűlés ...-tárgyalójában elismerte magánélete válságát, nem jelenti azt, hogy elismerte hűtlenségét egy vele szembeni etikai eljárás alatt. A perben kihallgatott tanúk és a más perben tett tanúvallomásokat, valamint a felperes következetes előadását összevetve úgy ítélte meg, hogy a felperes felszólalását ... tanú tévesen értelmezte, abból téves következtetést vont le, így az alperes ezen tényállítása valótlannak bizonyult, ezért e tekintetben a helyreigazítás közzététele indokolt.

Az elsőfokú bíróság a házastársi hűtlenséggel összefüggésben összevetette a tanúk jelen perben és a bíróság más tanácsai előtt folyó pereiben tett vallomásait, a ... pártigazgatóval folytatott beszélgetés leiratát, az alperesi képviselő által a tárgyalás berekesztése előtt lejátszott felvételt, az érintettnek állított hölgy Facebook-profiljának bemutatását; mérlegelte a hivatkozott Facebook-posztok és e-mailek jelentőségét.

..., ..., ... és ... tanúk esetében arra az álláspontra helyezkedett, hogy nem tekinthetők elfogulatlannak, azonban - épp úgy, mint a felperes által előállított tanúk - a hamis tanúzás törvényes következményeinek ismeretében tettek vallomást, ezért vallomásaikat nem zárta ki a bizonyítékok köréből.

Azt állapította meg, hogy önmagában az, hogy a felperes hűtlenségéről ai tagjai között beszélgetések, pletykák folytak, nem bizonyítja, hogy való tényekről beszélgettek.

... vallomását lerontotta az a tény, hogy a ... utcai lakásban megforduló, huzamosabban ott tartózkodó ... tanú nem látta ott a hölgyet. Amennyiben ... vallomása a valóságnak megfelel, úgy az

sem alkalmas a viszony tényleges meglétére vonatkozó tények igazolására.

Megítélése szerint ... tanúvallomása cáfolja ... tanú azon állítását is, hogy ..., a felperes és az illető fiatakorú kapcsolatát, egy ...i ingatlan használata átengedésével segítette.

A fentiek szerint kétséget kizáróan nem nyert bizonyítást, hogy a ...i és ...i ingatlanokban a felperes és az érintett hölgy egyidejűleg ott tartózkodtak és olyan magatartást is tanúsítottak, amelyből intim kapcsolatra lehet következtetni.

A tanúk vallomása alapján más nyilvános helyen tapasztalható magatartásukból sem lehetett egyebet megállapítani.

A pártigazgató, valamint ... és ... beszélgetése sem támasztotta alá egyértelműen azt, hogy konkrét tudomással rendelkeznenek a felperes kapcsolatáról.

A hang nélküli videofelvétellel kapcsolatban az elsőfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felperes és az érintett hölgy tanúvallomása cáfolja a felperes azon állítását, hogy a felvétel nem az érintetteket ábrázolja; a 40.P. tanács előtt tett tanúvallomásukban nem tagadták, hogy valóban ők szerepelnek az ott szintén bemutatott felvételen. Az érintettek felvételen látható magatartása, testhelyzete, a környezetük, egymástól való távolságuk, fizikai érintkezésük teljes hiánya alapján az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy még csak metakommunikációjukból sem lehet bármiféle érzelmi és/vagy szexuális kapcsolatukra vonatkozó következtetést levonni.

Mindezek alapján az alperest helyreigazításra kötelezte azzal, hogy a közlemény megszövegezésében a PK 15. számú állásfoglalás alapján némileg eltért a felperesi keresettől: a felperes ugyanis a reá vonatkozó valótlan tényállítással szemben azt állította, hogy soha nem csalta meg a feleségét - a cikk azonban egy bizonyos személyhez fűződő kapcsolatról adott tájékoztatást. Mivel a cikkben állítottak kapcsán nyilvánvaló, hogy a bizonyítás nem terjedhetett ki a felperes házassága teljes tartama alatt a felperes hűségének vizsgálatára, a bíróság azon való tény közlésére kötelezte az I. rendű alperest, hogy a felperesnek a fiatakorú tagtársával nem volt házasságtörő viszonya.

A perköltség viseléséről a Pp. 78. § (1) bekezdése, az illeték megfizetéséről a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján rendelkezett.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperesek terjesztettek elő fellebbezést.

Kérték a másodfokú bíróságtól az elsőfokú ítélet megváltoztatását, és a felperes keresetének teljes elutasítását, továbbá a felperes perköltség megfizetésére kötelezését.

Továbbra is fenntartották azt az álláspontjukat, hogy a perbeli cikk felperes által sérelmezett közlései valóságok, és ezek valóságát az alperesek az eljárás során megfelelő módon bizonyították is.

Táblázatos formában értékelték az elsőfokú eljárásban ..., ..., ... és ... vallomását, kiemelve azokból az állítást alátámasztó részleteket.

Hivatkoztak arra is, hogy a peres felek által az eljárás során felsorakoztatott tanúk egymásnak szöges ellentétben álló vallomásokat tettek, és ugyan az elsőfokú bíróság csak az alperesek által indítványozott tanúk vonatkozásában foglalt állást a tanúk esetleges elfogultságáról, ugyanakkor nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy a felperesi tanúk a pártérdekek és a szigorú pártfegyelem miatt semmiképpen sem tekinthetőek elfogulatlanoknak, különös tekintettel arra, hogy a cikk közlései ténylegesen alkalmasak lehetnek a felperes pártja népszerűségének befolyásolására. Mindezek miatt hangsúlyozták, hogy a ..., ... és ... személyes egyeztetéséről készült hangfelvétel tartalma az, amely valóban alkalmas a történetek igazolására, ugyanis ez az egyetlen olyan bizonyíték, amikor a tanúként meghallgatott személyek nem a bíróság előtt, hanem zárt ajtók mögött úgy nyilatkoztak, hogy a nyilatkozataik valóban a tényleges ismereteiket közvetítették.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, valamint azt, hogy a másodfokú bíróság kötelezze a II. rendű alperest a másodfokú eljárásban felmerült perköltség megfizetésére.

Hangsúlyozta, hogy a jelen perben az I. rendű alperes két állítása miatt terjesztett elő helyreigazítási igényt, amelyeket az elsőfokú ítélet is helyesen rögzített.

Az etikai vizsgálattal kapcsolatosan észrevételezte, hogy fellebbezésükben az alperesek sem vitatták, hogy ezen közlésük nem felelt meg a valóságnak.

A hűtlenséggel kapcsolatos alperesi tényállításra semmilyen közvetlen bizonyíték nincsen, és a feltárt közvetett bizonyítékok sem alkalmasak az alperesi állítás bizonyítására, azok ellentmondásosak is. Ezen bizonyítékokat az elsőfokú bíróság kimerítő részletességgel értékelte, megállapításai, a bizonyítékok mérlegelése során előadott érvelése is teljes mértékben okszerű, megfelelő következtetéseket vont le az igen részletes bizonyítási eljárás eredményéből. Mindezekre tekintettel az elsőfokú ítélet megváltoztatása az első alperesi kijelentés körében sem indokolt. Az alperesi fellebbezés táblázatában kiemelt vallomásokat más vallomások cáfolták. Kiemelten hivatkozott e körben a kapcsolattal érintett hölgy vallomására. Álláspontja szerint a házastársi hűtlenségre nézve tett bármilyen közvetett bizonyítéknál erősebb egy olyan tanúvallomás, amely olyan személytől származott, akinek ..., ..., ... és ... vallomása szerint közvetlen bizonyítékkal kellett volna szolgálnia arról, hogy nős emberként vele megcsalta a feleségét. Ezen vallomás bizonyító erejét csak olyan vallomás, egyéb bizonyíték kérdőjelezhetné meg, amely hasonló, közvetlen forrásból származik. Ilyen azonban a perben nem merült fel.

A fellebbezésben táblázatos formában kiemelt vallomásokkal kapcsolatban részletesen kifejtette, hogy azokat mely más vallomások cáfolják.

Kiemelten hivatkozott arra, hogy mindössze azt lehetett megállapítani, hogy a hűtlenségét többen is feltételezték, ezért az ügyel a párt vezetése is foglalkozott, de nem bizonyosodott be a szóbeszéd alapja.

A hangfelvételt álláspontja szerint nem lehet értékelni, az ugyanis csak kiragadott részleteket tartalmaz egy nyilvánvalóan hosszabb beszélgetésből.

Fenntartotta, hogy ..., ... és ... tanúk a hátrányára elfogultak.

A fellebbezés nem alapos.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntésével kisebb pontosítás mellett egyetértett, kifejtett indokait az alábbiak szerint csak részben osztotta.

Az etikai vizsgálattal kapcsolatosan az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat megfelelően értékelve állapította meg, hogy olyan vizsgálat lefolytatását, amely a felperes házasságával, azon kívüli kapcsolatával foglalkozott volna nem igazoltak az alperesek. Helyesen hivatkozott a felperes e körben arra, hogy az ítélet ezen rendelkezését az alperesek fellebbezésükben lényegében nem támadták, e körben indokokat nem hoztak fel. A Parlament ... frakciójának irodájában folytatott egyeztetés nem tekinthető formális etikai vizsgálatnak, függetlenül attól, hogy ezen alkalommal a felperes vélelmezett házasságon kívüli kapcsolatát a résztvevő felek érintették.

Ugyanakkor a házasságon kívüli kapcsolat létezésével kapcsolatosan az elsőfokú bíróság által kifejtett indokokkal a másodfokú bíróság csak részben értett egyet. Erre tekintettel tartotta szükségesnek a helyreigazító közlemény pontosítását, melyre az Smtv. 12. § (1) bekezdés második fordulata szerinti norma rendelkezése (diszpozíciója) teremt lehetőséget.

Nem értett egyet a másodfokú bíróság azzal a felperesi érveléssel, miszerint a kapcsolat fennállása körében az érintett felek vallomása perdöntő. Olyan kapcsolattal összefüggésben kellett vallomást

tennie egy polgári perben mind a felperesnek, mind a hölgynek, amely társadalmilag nem elfogadott, ezért még a hamis tanúzás következményeinek terhe mellett sem várható feltáró jellegű nyilatkozat tétele. Éppen ezért ezeket a vallomásokat fokozott körültekintéssel kellett az egyéb bizonyítékokkal összevetve értékelni.

Az elsőfokú bíróság egyáltalán nem tulajdonított jelentőséget annak a körülménynek, hogy a per tárgyát képező feltevés milyen körülmények között keletkezett. Ugyanakkor a felperes által csatolt iratokból egyértelműen megállapítható, hogy nem csak ai alapszervezetében kialakult belharcok, hanem azoknak az abban akár csak közvetetten is érintett személyek magánéletét mélyen érintő jellege miatt alakult ki olyan speciális helyzet, amit helyben nem tudtak megoldani. Nem csak a felperest, de ...t, ...t, de hozzájuk köthető, jelen perben nem megnyilatkozó más személyeket is ért nyilvánosan szexuális életüket érintő támadás.

Egyetértett a másodfokú bíróság az alperesekkel abban, hogy az egyetlen jelen perben objektívnek tekinthető bizonyíték, a ... pártigazgatónak, ...val és ...tal történt beszélgetésén elhangzottak tekinthetők és az elsőfokú bíróság ennek nem tulajdonított kellő jelentőséget. A bizonyíték megfelelő értékelése nem volt mellőzhető, még akkor sem, ha a beszélgetés leírata nem teljes, figyelemmel arra, hogy tartalmát a felperes a hiányosságon túlmenően tartalmilag nem vitatta. A beszélgetés során elhangzottak még ... tanúvallomásának fényében sem értelmezhetők úgy, hogy a pártigazgató a felperes állítólagos kapcsolatáról ekkor szerzett tudomást, és azt csak mint helyi pletykát vette figyelembe. A beszélgetés részletből az valóban nem állapítható meg teljes bizonyossággal, hogy az alperesek által állított kapcsolat fennállt, azt azonban igen, hogy az erre vonatkozó szóbeszédet a beszélgető felek nem tekintették valós tartalom nélkülinek, a témával már korábban vezetői szinten foglalkoztak. A felperes által sem vitatottak szerint az hangzott el ...tól, hogy helyi szinten ezzel az ügyel kapcsolatosan megtörténtek a jelzések, amikor nem tudták ezeket a problémákat kezelni ő is tudomást szerzett azokról és meg is tette, amit ebben a helyzetben tennie kellett. A beszélgetésnek - indulatos érzelmi töltetét is figyelembe véve - egyáltalán nem volt témája, hogy kétséges ennek a kapcsolatnak a léte, csupán az, hogy egy ilyen dolog milyen támadási felületet kínál a párttal szemben, illetve az, hogy miután országgyűlési képviselőről van szó tekinthető-e ez magánügynek.

Ezen túlmenően nem értékelte megfelelően az elsőfokú bíróság ... tanúvallomását sem. A tanú elfogultságával kapcsolatosan a felperes által elmondottak csak a felperes ellenérzését támasztották alá, a jogi képviselőjével való konfliktusa ugyancsak nem igazolja a tanú felperessel szembeni elfogultságát. A tanú maga úgy nyilatkozott nem elfogult. Az általa elmondottakból az elsőfokú bíróság által levont az a következtetés, hogy azok valóságuk esetén sem igazolják a hölgy és a felperes kapcsolatának érzelmi vagy szexuális aspektusát, nem volt logikus. A tanú ugyanis azt állította a hölgy a felperes szobájából reggel egy szál pólóban jött ki, éjszaka többször ott aludt, a felperes pedig a testi adottságaira egyértelműen szexuális töltetű megjegyzést tett. A találkozás időpontját 2010 végére, 2011 elejére tette. Harmadik személyként ...ot jelölte olyannak, aki a felperesen és rajta kívül ebben az időben a lakást használta. Az elsőfokú bíróság által ezen vallomással szembe állított ... vallomása szerint, ő 2011. év végétől 2013. elejéig használta a felperessel és a tanúval az érintett lakást. Ezt figyelembe véve az a körülmény, hogy ő ... tanúhoz hasonló eseményeket nem tapasztalt, tapasztalatairól ... neki nem beszélt alkalmatlan ... tanú vallomásának lerontására. Nem elegendő ehhez a ... frakcióvezető-helyettes igazolása sem, figyelemmel arra, hogy a tanú a hölgy éjszakai tartózkodásairól tett említést, mely időpont ritkán esik egybe az országgyűlésben végzendő képviselői munkával.

Az elsőfokú bíróság túlzott és egyoldalú jelentőséget tulajdonított az érintett hölgy azon

megjegyzésének is, hogy a kapcsolatukra vonatkozó szóbeszéd megindulását követően a felperes miatt nem látogatja a ... rendezvényeit. Ez ugyanis a kapcsolat fennállásának cáfolataként az adott körülmények között egyáltalán nem értékelhető.

Az alperesi cikk határozottan állította a felperes házasságon kívüli kapcsolatának tényét, de ezzel összefüggésben tényeket, körülményeket nem sorakoztatott fel, csak a perben igyekezett igazolni közlésének valóságát.

A fentebb kifejtett értékelésbeli különbségek sem támasztották alá az alperes határozott állítását, ezért helyesen döntött az elsőfokú bíróság, amikor e körben is helyreigazításra kötelezte az alperest, figyelemmel arra, hogy a bizonyítatlanság a Pp. 164. § (1) bekezdése és a PK 14. számú állásfoglalás alapján az alperes terhére esik.

Az azonban kétséget kizáró módon megállapítható volt, hogy a felperes és egy fiatalkorú hölgy intim kapcsolatára vonatkozó feltételezés ténylegesen volt, a helyi közbeszéd ezzel hosszan foglalkozott. Az olyan körülményeken alapult, ami ezen szóbeszéd alaposságát nem zárta ki. Azt a párt vezetése is olyan komolyan vette, hogy azzal összefüggésben a pártigazgató is fellépett.

Az Smtv. 12. § (1) bekezdésében meghatározott, az igényelhető helyreigazító közlemény tartalmára vonatkozó előírás lehetővé teszi, hogy a közleményben a sérelmezett állítás valótlanúsága helyett, annak megalapozatlansága jelenjen meg, ezért a másodfokú bíróság a PK 15. számú állásfoglalás alapján biztosított lehetőséggel élve pontosította a helyreigazítás szövegét, egyebekben az elsőfokú bíróság döntését a Pp. 253. § (2) bekezdés alapján helybenhagyta.

Mivel az alperesek fellebbezése eredményre ténylegesen nem vezetett kötelesek a felperesnek a Pp. 239. §-nak utaló szabálya és a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján, az ügyvédi munkadíjból álló perköltséget megfizetni, melynek mértékét a bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja, (5) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

A le nem rótt fellebbezési illeték viseléséről és a másodfokú bíróság a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján határozott.

Budapest, 2017. november 22.

dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

dr. Kovaliczky Ágota s.k.
előadó bíró

bíró

dr. Istenes Attila s.k.